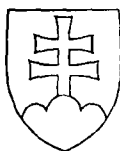

265
2S 172/2007 – 116
1007200951

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky Drieňová 24, 826 03 Bratislava	
Došlo	09. 05. 2011
Č. zápisu: 1766	Číslo spisu:
Prílohy: /	Výdavky: 04

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Soni Langovej a Mgr. Mariána Degmu v právnej veci žalobcu: **Cintoríny Komárno, spol. s r.o.** sídlom Mederčská 3557/30, 945 05 Komárno, IČO: 36 564 745, právne zastúpeného JUDr. *Róbertom Schuchmanom, advokátom sídlom Nám. M.R. Štefánika 6, 945 01 Komárno* proti žalovanému : **Protimonopolný úrad Slovenskej republiky** sídlom Drieňová 24, 826 03 Bratislava 29, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2007/DZ/R/2/025 zo dňa 27.4.2007, ako aj prvostupňového rozhodnutia č. 2006/DZ/2/1/123 zo dňa 21.11.2006, takto

roz h o d o l :

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a .**

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

Toto rozhodnutie je záväzným rozhodnutím
dňa 26. 5. 2011
a vykonateľnosť dňa 1. 6. 2011
Krajský súd v Bratislave
dňa 23. 6. 2011 32012

O d ô v o d n e n i e

Žalobou podanou na tunajší súd dňa 29.6.2007 v zákonnej lehote (§ 250b OSP) sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2007/DZ/R/2/025 zo dňa 27.4.2007, ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu č. 2006/DZ/2/1/123 zo dňa 21.11.2006 ich zrušení a vrátení im danej veci na ďalšie konanie .

Krajský súd v Bratislave vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 2 S 172/2007-50 dňa 6.11.2009 a to tak, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. e) OSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie . Žalobcovi napriek úspechu vo veci náhradu trov konania nepriznal v súlade s § 250k ods.1 veta druhá OSP. Svoje rozhodnutie odôvodnil súd tým, že výrok napadnutého druhostupňového rozhodnutia žalovaného nie je súladný s ustanovením § 59 Správneho poriadku, nakoľko nie je ucelený vo vzťahu k ostatným častiam prvostupňového rozhodnutia, ako aj podanému rozkladu žalovaného .

Voči tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obe procesné strany. Najvyšší súd SR svojím rozhodnutím – uznesením 8Sžh 1/2010 o dňa 20.5.2010 napadnutý rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že dôsledné vyčerpanie predmetu konania o rozklade nie je možné považovať za takú vadu, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia vedúcu k zrušeniu preskúmaného rozhodnutia. Poukázal na to, že iba samotné formálne zopakovanie administratívneho konania a odstránenia formálnych vád, ktoré nemôžu privodiť iné alebo výhodnejšie postavenie pre účastníka nemôže byť dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

Žalovaný svojím prvostupňovým rozhodnutím č. 2006/DZ/2/1/123 zo dňa 21.11.2006 rozhodol a určil, že

1. konanie podnikateľa JUDr. Alexander Foldes – Cintoríny Komárno, 945 01 Komárno, IČO: 40 854 370 v čase od 1.1.2004 do 31.12.2004 a jeho nástupcu - žalobcu v čase od 1.1.2005 do súčasnosti spočívajúce v neposkytovaní prístupu pohrebníctvom na rímskokatolícky cintorín v Komárne za účelom poskytovania pohrebných služieb je zneužívaním dominantného postavenia na relevantnom trhu poskytovania prístupu na rímskokatolícky (ďalej len RK) cintorín v Komárne za účelom poskytovania pohrebných služieb podľa § 8 ods. 2 písm. b) zák. č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zák. č. SNR č. 347/1990Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy SR v znení neskorších predpisov a je preto, podľa § 8 ods. 6 zák. č. 136/2001 Z. z. zakázané;

2. správne konanie v časti týkajúcej sa posudzovania neprimeranosti výšky poplatku za povolenie na vstup na RK cintorín v Komárne za účelom vykonávania kamenárskych prác podľa § 8 ods. 2 písm. a) zákona č. 136/2001 Z. z. sa zastavuje podľa § 32 ods. 2 písm. g) v spojení s § 32 ods. 3 zák. č. 136/2001 Z. z., nakoľko v konaní sa nepreukázalo, že účastník konania porušil ustanovenia tohto zákona;

3. konanie podnikateľa JUDr. Alexander Foldes – Cintoríny Komárno, 945 01 Komárno, IČO: 40 854 370 v čase od 1.1.2004 do 31.12.2004 a jeho nástupcu - žalobcu v čase od 1.1.2005 do súčasnosti spočívajúce v uplatňovaní rozdielnych podmienok pri vyberaní poplatkov za povolenie na vstup na RK cintorín v Komárne za účelom vykonávania kamenárskych prác od jednotlivých kamenárov je zneužívaním dominantného postavenia na relevantnom trhu poskytovania prístupu na RK cintorín v Komárne za účelom vykonávania kamenárskych prác podľa § 8 ods. 2 písm. c) zák. č. 136/2001 Z. z. a je preto podľa § 8 ods. 6 citovaných predpisov, zakázané;

4. konanie podnikateľa - žalobcu v čase od 1.1.2005 do 29.9.2006 spočívajúce vo vynucovaní platby za stavebný dozor od kamenárov pri stavbe základov hrobov na RK cintoríne v Komárne je zneužívaním dominantného postavenia na relevantnom trhu poskytovania prístupu na RK cintorín v Komárne za účelom vykonávania kamenárskych prác podľa § 8 ods. 2 písm. a) zák. č. 136/2001 Z. z. a je preto podľa § 8 ods. 6 citovaných predpisov, zakázané;

5. konanie podnikateľa - žalobcu v čase od 14.2.2005 do súčasnosti spočívajúce vo vynucovaní poskytovania služby úpravy ľudských pozostatkov prevezených na RK cintorín v Komárne z NsP v Komárne je zneužívaním dominantného postavenia na relevantnom trhu prevozu zosnulých z NsP Komárno na RK cintorín v Komárne podľa § 8 ods. 2 zák. č. 136/2001 Z. z. a je preto podľa § 8 ods. 6 citovaných predpisov, zakázané.

Ďalej v bode 6. rozhodnutia bola žalobcovi uložená povinnosť podľa § 22 ods. 1 písm. b) zák. č. 136/2001 Z. z. zdržať sa konania uvedeného v bode 1., 3. a 5. rozhodnutia a odstrániť protiprávny stav do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

V bode 7. rozhodnutia bola žalobcovi uložená pokuta podľa § 38 ods. 1 cit. zákona v sume 68.000,- Sk a to za zneužívanie dominantného postavenia uvedeného v bodoch 1., 3., 4., 5. rozhodnutia.

Žalobca proti tomuto prvostupňovému rozhodnutiu podal rozklad dňa 7.12.2008, ktorým žiadal rozhodnutie zmeniť tak, že konanie v bodoch 1., 3., 4. a 5. bude zatavené a v bodoch 5. a 6. zrušené.

Žalovaný v druhostupňovom žalobou napadnutom rozhodnutí rozhodol dňa 27.4.2007 pod č. 2007/DZ/R/025 tak, že zmenil bod 5. a 7. výroku prvostupňového rozhodnutia.

V bode 5. určil, že konanie podnikateľa - žalobcu v čase od 14.2.2005 do súčasnosti spočívajúce **vo vylučovaní konkurenčných podnikateľov v oblasti pohrebných služieb z poskytovania služieb úpravy ľudských pozostatkov prevezených na RK cintorín v Komárne z NsP v Komárne** je zneužívaním dominantného postavenia na relevantnom trhu prevozu zosnulých z NsP Komárno na RK cintorín v Komárne a ich uloženia do chladiacich zariadení umiestnených na RK cintoríne v Komárne, podľa § 8 ods. 2 zák. č. 136/2001 Z. z. a je preto podľa § 8 ods. 6 tohto zákona zakázané.

V bode 7. určil podnikateľovi – žalobcovi v zmysle § 38 ods. 1 zák. č. 136/2001 Z. z. pokutu v rovnakej výške 68.000,- Sk za zneužívanie dominantného postavenie v znení bodov 1., 3. a 4. prvostupňového rozhodnutia a bodu 5. v znení druhostupňového rozhodnutia.

V odôvodnení podanej žaloby žalobca žiadal napadnuté druhostupňové rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie zrušiť a vec žalovanému vrátiť na ďalšie konanie dôvodiac najmä tým, že zistený skutkový stav, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie je v rozpore s obsahom spisového materiálu a to vo všetkých častiach výroku napadnutého rozhodnutia.

Poukázal na to, že nebol dostatočne objektívne zistený skutkový stav k bodu 1. výroku rozhodnutia, nakoľko žalovaný vychádzal predovšetkým z vyjadrenia zástupcov pohrebničníctva Krekács a Hencz, s ktorými žalobca po dlhšiu dobu nemá dobré vzťahy a jestvuje ich záujem poškodiť ho. Uviedol, že napríklad podnikatelia Tibor Polgár – AGROPOL a Otto Tóth – Pohrebničníctvo, priamo na otázku či žiadali o možnosť poskytovať pohrebné služby na RK cintoríne v Komárne neodpovedali. Žalovaný sa nedostatočne zaoberal dôkazmi uvedenými a pripojenými k rozkladu a to vyjadreniami pohrebničníctva Mesta Hurbanovo a PD Globál, ktoré sú v jeho prospech, vôbec sa s nimi nevysporiadal, pričom poukázal len na nízky počet vstupov týchto podnikateľov na cintorín v skúmanom období. Poukázal na to, že komukoľvek dostupný Prevádzkový poriadok cintorínu (vydaný žalobcom), predpokladá vstupy akýchkoľvek podnikateľských subjektov do areálu, ktoré však podliehajú jeho súhlasu ako prevádzkovateľa a to po spoplatnení vstupu. Žalobca zdôraznil, že on na RK cintoríne v Komárne realizuje pohrebné služby, konkrétne prípravu obradnej siene, vystavenie kvetinových darov, zhotovenie kvetinovej výzdoby, prepravu zosnulého z obradnej siene na miesto pochovania, ale to neznamená, že by tieto pohrebné služby po splnení podmienok nemohlo realizovať iné pohrebničníctvo, čo bolo v priebehu konania preukázané.

Taktiež žalobca nesúhlasí sú záverom žalovaného ohľadne uplatňovania rozdielnych podmienok pri vyberaní poplatkov za vstup na cintorín za účelom vykonávania kamenárskych prác. Poukázal na dohodu o spolupráci s kamenárom Juhokameň, s tým, že išlo o ústnu paušálnu dohodu, teda nevedla sa evidencia o jednotlivých započítavateľných plneniach, nevedla sa evidencia vstupov podnikateľa Juhokameň na cintorín a ani hodnota ním vykonaných prác pre žalobcu. Samotný podnikateľ Juhokameň vo svojom písomnom stanovisku zo dňa 30.11.2006 potvrdil existenciu takejto dohody o vzájomnej spolupráci, ako aj plnenia, ku ktorým došlo na jej základe. Žalovaný však takýto dôkaz neakceptoval a ignoroval ho. V žiadnom prípade existencia vyššieuvedenej dohody neznamená, že by

žalobca v danom čase uplatňoval rozdielne podmienky pri vyberaní poplatkov za povolenie vstupu od jednotlivých kamenárov a že by teda zneužíval svoje dominantné postavenie.

Pokiaľ ide o vynucovanie poplatkov za stavebný dozor, ako vynucovanie neprimeraných podmienok, žalobca nesúhlasí s názorom žalovaného uvedeného v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, že vykonávať dozor nad činnosťou kamenárov je jeho povinnosťou v rámci celkového dozoru ako prevádzkovateľa cintorína vyplývajúceho z prevádzkového poriadku. Išlo o dočasné opatrenie v záujme riadneho usporiadania pomerov na cintoríne, o čo požiadal obchodnú spoločnosť Projekting, s.r.o., ktorá činnosť fakturovala a náklad bolo potrebné preniesť na subjekty, ktorých sa náklady týkali (jednotlivých kamenárov). V čase vydania prvostupňového rozhodnutia už toto opatrenie neplatilo.

Žalobca tiež poukázal na to, že ani upresnením bodu 5. výroku prvostupňového rozhodnutia (jeho konanie spočívajúce vo vylučovaní konkurentov v oblasti pohrebných služieb z poskytovania služby úpravy ľudských pozostatkov prevezených z nemocnice v Nových Zámkov a ich uloženie do chladiacich zariadení na RK cintorín v Komárne) nedošlo k formulácii zodpovedajúcej správneho vyhodnoteniu skutočného skutkového stavu. Ide len o tendenčné domnienky, že by žalobca vylučoval konkurenčných podnikateľov z poskytovania služby úpravy ľudských pozostatkov prevezených z NsP Komárno na RK cintorín. Žalovaný neakceptoval ním predložené dôkazy, faktúry za výkon týchto úkonov a ani vyjadrenia pohrebníctiev DP Globál, pohrebníctva mesta Hurbanovo, ktoré vyzneli v jeho prospech. Rozhodnutie nedostatočne odlišuje medzi právnymi vzťahmi obstarávateľa pohrebu a pohrebníctvom a vzťahom medzi pohrebníctvom a žalobcom ako prevádzkovateľom cintorína. Obstarávateľ mal o službu záujem, ošatenie odovzdal svojmu pohrebníctvu a tomuto žalobca predmetnú službu poskytol a účtoval – teda na jeho podnet. Išlo preukázateľne o spontánne úkony pôvodne objednávané ústne, ktoré boli od 26.11.2006 písomne formalizované.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 30.8.2007, v ktorom uviedol, že trvá na svojich rozhodnutiach a žalobu žiada zamietnuť.

Žalovaný poukázal, že vyvodil závery obsiahnuté v rozhodnutiach až po dôkladnom zhodnotení všetkých dostupných podkladov, pričom pri ich získavaní a zisťovaní skutkového stavu postupoval podľa správneho poriadku a jeho zásadami uvedenými v § 3. Zistený skutkový stav zodpovedá podkladovému spisovému materiálu. S argumentmi uvedenými v žalobe sa viackrát v priebehu administratívneho konania zaoberal a vysporiadal sa s nimi aj v rozhodnutiach, najmä v druhostupňovom rozhodnutí, keďže boli súčasťou žalobcovho rozkladu.

Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalobca ako pohrebníctvo a prevádzkovateľ RK cintorína v Komárne neumožnil ostatným pohrebníctvám vykonávať tam iné pohrebné služby, ako privezenie ľudských pozostatkov, prípadne kvetinovej výzdoby a iných pohrebných rekvizít pred pohrebným obradom, čím zneužil svoje dominantné postavenie. Týmto svojím konaním spôsobil vylúčenie všetkých ostatných pohrebníctiev ako svojich konkurentov z poskytovania pohrebných služieb na RK cintoríne v Komárne, čím tam došlo k eliminácii súťaže.

Žalovaný pri svojom rozhodnutí vychádzal z vyhodnotenia jednotlivých dôkazov a pokladov, ako aj z hodnotenia ich vzájomných súvislostí a komplexu bez ohľadu na to či boli na prospech alebo proti záujmom žalobcu. Poukázal na protirečivé, mätúce a účelové tvrdenia žalobcu vyplývajúce zo spisu, pričom samotný žalobca v konaní tvrdil, že len on vykonáva na RK cintoríne pohreby. Získal stanovisko minimálne štyroch ďalších pohrebníctiev (Krekacs a Hencz, Orchidea Iža, Astra s.r.o., Pohrebná služba Bogdány) vrátane priamej odpovede podnikateľov Tibor Polgár – AGROPOL a Otto Tóth – pohrebníctvo (Zápisnica z ústneho pojednávania 3.10.2005) na otázku ohľadne umožnenia prístupu na cintorín za

účelom poskytovania pohrebných služieb. V rámci zisťovania skutkového stavu boli jednotlivé dopytované subjekty upozornené na povinnosť uvádzať pravdivé informácie pod následkom hrozby uloženia pokuty. Správny orgán nakoniec má právo určiť v správnom konaní, ktoré a aké dôkazy použije v zmysle správneho poriadku. Má za to, že skutkový stav bol dostatočne zistený ako podklad napadnutých rozhodnutí. Z toho vyplýva, že samotný Prevádzkový poriadok a cenník vydaný žalobcom neobmedzoval vstup konkurenčných subjektov na RK cintorín v Komárne priamo, ale tým, že neupravoval, resp. nevymedzoval rozsah pohrebných služieb po vstupe iných subjektov do areálu cintorína. Žalobcov výklad prevádzkového poriadku a jeho postup nebol v súlade s princípmi voľnej súťaže. Vyjadrenia pohrebničníctva mesta Hurbanovo a PD Global vyhodnotil z hľadiska minimálneho počtu ich vstupov na RK cintorín, ktoré mali v skúmanom období (r 2004 a 2005) a v pomere k vstupom ostatných vo veci dotazovaných pohrebničníctiev.

K námietkam žalobcu ohľadne diskriminácie kamenárov pri vyberaní poplatkov za vstup na cintorín za účelom vykonávania kamenárskych prác žalovaný zistil, že od podnikateľa Miroslav Doležálek – Juhokameň Slovakia žalobca nevyberal poplatok za vstup na RK cintorín za účelom vykonávania týmto podnikateľom realizovaných kamenárskych prác. Žalobcove tvrdenia o existencii paušálnej dohody o spolupráci, v dôsledku čoho sa vzájomné plnenia neevidovali, vyhodnotil žalovaný ako nehodnoverné a účelové a to aj s poukazom na výpoveď podnikateľa Juhokameň Slovakia zo dňa 29.9.2005 o rozsahu jeho kamenárskych prác na cintoríne. Žalovaný je presvedčený, že jeho záver vyslovený v napadnutých rozhodnutiach o tejto protisúťažnej praktike žalobcu je v súlade s obsahom spisov; žalobca jednoznačne uplatňoval rôzne podmienky pre rôznych kamenárov, jedného zvýhodnil (Miroslav Doležálek – Juhokameň Slovakia), čím došlo k diskriminácii ostatných kamenárov pri vykonávaní kamenárskych prác na cintoríne a narušeniu hospodárskej súťaže zneužitím dominantného postavenia žalobcu.

Taktiež nemožno prihliadnuť k námietkam žalobcu ohľadne vynucovania stavebného dozoru ako dočasného opatrenia smerujúceho k usporiadaniu pomerov na RK cintoríne. Oprávnenosť takéhoto postupu žalobcu nevyplýva ani z právneho poriadku, ani zo žalobcovho prevádzkového poriadku. Naopak z prevádzkového poriadku cintorína vyplýva povinnosť žalobcu vykonávať dozor nad činnosťou kamenárov v rámci vykonávania jeho celkového dozoru. Žalobca mohol a mal použiť iné prostriedky voči kamenárom na prípad porušovania usporiadania cintorínu čo do miesta základu hrobu, smeru a rozmerov hrobu a stavby náhrobkov. Nič na veci nemení skutočnosť, že v priebehu konania žalobca upustil od spoplatňovania stavebného dozoru. Faktom ostáva, že žalobca sa dopustil predmetnej protisúťažnej praktiky tak, ako bolo zistené žalovaným v oboch jeho rozhodnutiach.

K námietkam týkajúcim sa konania žalobcu pri vynucovaní služby úpravy ľudských pozostatkov prevezených na RK cintorín Komárno žalovaný uviedol, že jednoznačne z jeho zistení a dôkazov získaných v priebehu správneho konania vyplýva záver, ku ktorému dospel v svojich rozhodnutiach, t.j. že na trhu prevozu zosnulých z NsP Komárno na RK cintorín Komárno a uloženia ľudských pozostatkov do chladiacich zariadení na RK cintoríne mal žalobca dominantné postavenie, ktoré zneužil. Vyplývajú z prevádzkovania cintorína žalobca ako prvý mal prístup k ľudským pozostatkom, ktoré bolo potrebné pochovať a poskytnúť tak pohrebné služby. Bez toho, aby boli ľudské pozostatky upravené žalobcom, ich odmietal vydať pohrebničníctvu, ktoré malo podľa slobodného výberu obstarávateľa pohrebu zabezpečiť pohreb a tým nútil konkurenčné pohrebničníctva odobrať od neho službu, ktorú by mohli poskytnúť sami. Dôkazmi k tomu boli vyjadrenia pohrebničníctiev, faktúry, porovnávanie poskytovania úpravy ľudských pozostatkov v súvislosti s ich prevozom z nemocníc v iných mestách. Bolo jednoznačne preukázané, že žalobca svoje postavenie zneužil a porušil súťažné právo. Žalovaný sa pri posudzovaní zaoberal len vzťahmi medzi žalobcom a ostatnými pohrebničníctvami ako konkurentmi na tomto trhu a preto neoslovoval jednotlivých

obstarávateľov pohrebov . Za mimoriadne nelogický postup považuje žalovaný to, že žalobca poskytne službu úpravy ľudských pozostatkov, hoci si ich neobjednal ani obstarávateľ pohrebu ani ním zvolené pohrebníctvo a túto službu následne fakturuje pohrebníctvu, napriek tomu, že túto službu obstarávateľovi by mohlo poskytnúť priamo mín zvolené pohrebníctvo uskutočňujúce celý pohreb . Obvyklé je, že obstarávateľom vybrate pohrebníctvo zabezpečuje všetky pohrebné služby vrátane dotknutej služby. Vyjadrenia pohrebníctva Mesta Hurbanovo a PD Global predložené v rámci žalobcom podaného rozkladu žalovaný vyhodnotil ako účelové .

V závere žalovaný uviedol, že má za to, že v procese postupoval zákonne a pred vydaním rozhodnutia vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k podkladom rozhodnutia i k spôsobu ich zistenia a s námietkami sa vysporiadal. Na tom základe žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 246 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 OSP) po oboznámení sa s vyjadrením žalovaného a jeho administratívnym spisom, a po nariadení pojednávania vo veci konštatoval, že preskúmané rozhodnutie žalovaného ako aj jeho postup v rámci správneho konania boli v súlade so zákonom a preto žalobu zamietol .

Z obsahu administratívneho spisu žalovaného súd zistil, že žalovaný po prešetrení podnetov a sťažností viacerých podnikateľov z oblasti pohrebníctva a kamenárstva z Komárna a jeho okolia na prinajmenšom neštandardné až protisúťažné konanie žalobcu ako prevádzkovateľa rímskokatolíckeho cintorína v Komárne a zároveň pohrebnej služby, začal správne konanie z vlastného podnetu dňa 28.10.2005 voči žalobcovi vo veci možného zneužívania dominantného postavenia podľa § 8 ods. 2 písm. b) ZoOHS formou vyberania neprimeraných poplatkov za vstup kamenárov na RK cintorín v Komárne za účelom vykonávania kamenárskych prác, diskriminácie jednotlivých kamenárov v rámci vyberania poplatkov za vstup na RK cintorín v Komárne a omietnutia prístupu pohrebníctvam na RK cintorín v Komárne za účelom vykonávania pohrebných služieb, čo žalobcovi oznámil dňa 27.10.2005. Následne dňa 3.8.2006 bol predmet konania rozšírený o možné zneužívanie dominantného postavenia formou vynucovania platby za stavebný dozor od kamenárov pri stavbe základov hrobov a vynucovania poskytovania služby úpravy ľudských pozostatkov prevezených na RK cintorín v Komárne z NsP Komárno. Po vykonanom širokom dokazovaní, v rámci ktorého žalovaný dopytoval množstvo podnikateľov v oblasti pohrebníctva, podnikateľov – kamenárov, poskytujúcich svoje služby v meste Komárne a jeho okolí, prevádzkovateľov viacerých cintorínov, vydal prvostupňové rozhodnutia dňa 21.11.2006 s výrokom uvedeným v úvode tohto rozhodnutia, kde vymedzil štyri deliktuózne skutky v zmysle ustanovení § 8 ods. 2 ZoOHS, ktorých sa žalobca dopustil a súčasne uložil žalobcovi pokutu vo výške 68.000,- Sk, ako aj povinnosť zdržať sa takto vymedzeného zakázaného protisúťažného konania. Pri ukladaní pokuty, ako z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, zvažoval všetky okolnosti, ku ktorým ho zákon nabáda prihliadať. Pred vydaním rozhodnutia oboznámil žalobcu s podkladmi pre rozhodnutie a vyzval ho, aby sa k zisteným skutočnostiam vyjadril. V rozhodnutí sa s námietkami žalobcu náležite vysporiadal. Voči prvostupňovému rozhodnutiu žalobca podal včasný rozklad, v ktorom namieta postup a závery úradu žalovaného v podstate totožné s obsahom žaloby. O rozklade rozhodla Rada Protimonopolného úradu Slovenskej republiky dňa 27.4.2007 pod č. 2007/DZ/R/025 tak, že zmenila bod 5. podrobnejšou špecifikáciou protisúťažné konanie žalobcu a doplnila dôvod k uloženiu pokuty v bode 7. prvostupňového rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia sa žalovaný riadne vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uvedenými v rozklade.

Podľa § 244 ods. 1 OSP, v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t.j. s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 244 ods. 1 OSP súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a uskutočniť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Podľa § 247 ods. 1 OSP, podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Zo žaloby, ako aj z obsahu písomného vyjadrenia žalovaného k nej a z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že úlohou súdu bolo posúdiť, či žalovaný v správnom konaní rešpektoval svoje zákonné povinnosti a dostatočne zistil skutkový stav, ktorý bol podkladom jeho rozhodnutiu a tento náležite vyhodnotil, či skutkový stav nie je v rozpore s obsahom administratívneho spisu a či žalovaný správny orgán k rozhodnutiu náležite použil správnu úvahu.

Zákon č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže v § 1 vymedzuje účel zákona tak, že ním je ochrana hospodárskej súťaže na trhu výrobkov, výkonov, prác a služieb (ďalej len "tovar") pred jej obmedzovaním, ako aj vytváranie podmienok na jej ďalší rozvoj s cieľom podporiť hospodársky rozvoj v prospech spotrebiteľov a úprava právomoci a pôsobnosti Protimonopolného úradu Slovenskej republiky (ďalej len "úrad").

Zákon č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže (ďalej len ZoOHS) v ustanovení § 2 ods. 2 stanovuje, že sa vzťahuje na všetky činnosti a konania podnikateľov, ktoré obmedzujú alebo môžu obmedzovať súťaž, okrem prípadov obmedzovania súťaže zo strany podnikateľov, ktorí poskytujú služby vo verejnom záujme podľa osobitného predpisu, ak uplatňovanie tohto zákona znemožňuje fakticky alebo právne plniť ich úlohy podľa osobitného predpisu

ZoOHS v ustanovení § 3 ods.3, ods. 4 a ods. 6 vymedzuje relevantné trhy tak, že relevantný trh je priestorový a časový súbeh ponuky a dopytu takých tovarov, ktoré sú na uspokojenie určitých potrieb z hľadiska užívateľa zhodné alebo vzájomne zastupiteľné, pričom tovarový relevantný trh zahŕňa zhodné alebo vzájomne zastupiteľné tovary schopné uspokojiť určitú potrebu užívateľov. Priestorový relevantný trh je vymedzený územím, na ktorom sú súťažné podmienky také homogénne, že toto územie môže byť odčlenené od ostatných území s odlišnými súťažnými podmienkami.

ZoOHS v ustanovení § 8 špecifikuje zneužívanie dominantného postavenia tak, že dominantné postavenie na relevantnom trhu má podnikateľ alebo niekoľko podnikateľov, ktorí nie sú vystavení podstatnej súťaži a ktorí sa vzhľadom na svoju ekonomickú silu môžu správať nezávisle.

Podľa § 8 ods. 2 zneužitím dominantného postavenia na relevantnom trhu je najmä

- a) priame alebo nepriame vynucovanie neprimeraných cien alebo iných neprimeraných obchodných podmienok,
- b) hrozba obmedzenia alebo obmedzenie výroby, odbytu alebo technického vývoja tovaru na úkor užívateľov,
- c) uplatňovanie rozdielných podmienok pri zhodnom alebo porovnateľnom plnení voči jednotlivým podnikateľom, ktorými sú alebo môžu byť títo podnikatelia znevýhodňovaní v súťaži,
- d) viazanie súhlasu s uzavretím zmluvy na podmienku, že druhá zmluvná strana prijme aj ďalšie záväzky, ktoré svojou povahou alebo podľa obchodných zvyklostí nesúvisia s predmetom tejto zmluvy, alebo
- e) dočasné zneužívanie ekonomickej sily s cieľom vylúčiť súťaž.

Podľa § 8 ods. 6 ZoOHS zneužívanie dominantného postavenia na relevantnom trhu je zakázané.

V konaní žalovaný postupoval súladne podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom poriadku (SP).

Postup v dokazovaní, ako získavanie podkladov k rozhodnutiu upravuje § 32 a 33 SP. V § 32 v ods. 1 a 2 SP tak, že správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 34 SP možno na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi, pričom dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka. Samotný účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe. Vykonávanie dôkazov patrí správnomu orgánu, ktorý hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Konanie žalobcu vo všetkých súdených skutkových podstatách deliktuózneho konania, bolo žalovaným zistené v správnom konaní dostatočne preukázateľne a boli vykonané aj žalobcom navrhované dôkazy. Konanie žalobcu bolo žalovaným kvalifikované v súlade so zákonom, nakoľko naplnilo všetky zákonom vyžadované znaky deliktuózneho konania s dostatočnou intenzitou narušiť slobodu hospodárskej súťaže chránenú v zmysle § 8 ods. 2 písm. a), písm. b) a písm. c) ZoOHS. Z argumentácie žalobcu obsiahnutej v žalobe, počas správneho konania, ani pri tomto súdnom prieskume rozhodnutí a postupov správneho orgánu, nevyplývali žiadne relevantné dôvody, aby správny orgán, či súd, mohli dospieť k inému záveru ako dospeli vo svojich výrokoch.

Žalovaný pred vydaním svojich rozhodnutí napadnutých žalobcom uskutočnil rozsiahle dokazovanie, v ktorom oslovil viaceré pohrebné služby pôsobiace v Komárne a okolí, kamenárov, ale aj prevádzkovateľov iných cintorínov. Vo svojich rozhodnutiach náležite zistil skutkový stav a tento subsumoval pod príslušné zákonné ustanovenia. Vykonával všetky potrebné dôkazy nevyhnutné pre vydanie zákonného rozhodnutia v danej veci. Taktiež sa riadne vo svojich rozhodnutiach vysporiadal so všetkými námietkami vznesenými v konaní žalobcom, ako aj žalobcom predloženými dôkazmi (vyjadrenia podnikateľa Juhokameň Slovakia, pohrebníctva mesta Hurbanovo, PD Global). Z celého žalovaným správnym

orgánom vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca na vymedzenom relevantnom trhu mal dominantné postavenie, ktoré aj zneužíval, za čo mu bola uložená pokuta v zákonnej výške. Uloženie pokuty bolo v prvostupňovom rozhodnutí žalovaného riadne odôvodnené, pričom však výška pokuty nebola žalobcom napadnutá v jeho žalobe a ani v ním podanom rozklade proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného a preto sa ňou súd vo svojom rozhodnutí ani bližšie nezaoberá. Žalobca zneužíval v šetrenom období svoje dominantné postavenie vo všetkých 4 bodoch.

1/. Žalobca neposkytoval prístup iným pohrebníctvam na RK cintorín v Komárne za účelom poskytovania pohrebných služieb, čím zneužil svoje dominantné postavenie a spôsobil ich vylúčenie z poskytovania pohrebných služieb na RK cintoríne. Žalovaný pri tomto posudzovaní konania žalobcu vychádzal z riadne získaných vyjadrení viacerých pohrebníctiev (Krekács a Hencz, Orchidea Iža, Astra s.r.o., Pohrebná služba Bogdány, TRI B s.r.o., Tibor Polgár a Otto Toth). Samotný žalobca vo svojom písomnom stanovisku potvrdil, že len on na RK cintoríne vykonáva celé pohreby. Táto skutočnosť vyplýva aj z obsahu Prevádzkového poriadku a cenníka vydaného žalobcom, ktorý predpokladá len prevoz ľudských pozostatkov na cintorín pred pohrebom iným pohrebníctvom. Vyjadrenia pohrebníctva Mesta Hurbanovo a PD Glogal v šetrenom období mali len po jednom vstupe na cintorín čo bolo neporovnateľné v ostatných k veci sa vyjadrujúcimi pohrebníctvami. Žalovaný sa náležite vysporiadal so všetkými získanými dôkazmi svedčiacimi pre aj proti žalobcovi.

2/. Ohľadom uplatňovania rozdielných podmienok pri vyberaní poplatkov za vstup kamenárov na cintorín za účelom vykonávania kamenárskych prác žalovaný riadne vyhodnotil všetky dôkazy a odôvodnil záver o zneužívaní dominantného postavenia žalobcu, ktorý od podnikateľa Juhokameň Slovakia nevyberal žiadne poplatky za jeho vstup na cintorín za účelom vykonávania kamenárskych prác. Existenciu údajnej ústnej paušálnej dohody medzi nimi mal žalovaný za nepreukázanú (podľa nej mal Juhokameň vykonávať pre žalobcu rôzne opravy na cintoríne) a to vzhľadom na stanovisko podnikateľa Juhokameň podľa zápisnice zo dňa 29.9.2005, podľa ktorej na cintoríne vykonával len zhotovovanie pomníkov pre nájomcov hrobových miest. V prípade existencie vykonávania prác pre žalobcu tento by ich musel faktúrovať, čo v skúmanom období nepreukázal.

3/. Vynucovanie poplatku za stavebný dozor žalovaný vyhodnotil ako vynucovanie neprimeranej podmienky, ktorá nemala vecné ani právne opodstatnenie v danom prípade, bola nepotrebná a neopodstatnená. Stavebný dozor pri stavbe základov pomníkov neukladá žiadny právny predpis, naopak žalobca mal ako prevádzkovateľ cintorína podľa Prevádzkového poriadku vykonávať dozor nad činnosťou kamenárov v rámci vykonávania celkového dozoru.

4/. Aj v prípade posledného nedovoleného konania žalobcu – vynucovania služby úpravy ľudských pozostatkov zosnulých prevezených z NsP v Komárne a ich uloženia do chladiacich zariadení na RK cintoríne žalovaný riadne zistil skutkový stav a tento aj riadne vyhodnotil. Žalovaný pri posudzovaní tejto praktiky žalobcu správne vychádzal z faktúr za jednotlivé pohrebné služby a vyjadrení konkurenčných pohrebníctiev, keďže skúmal vzťah žalobcu a iných pohrebníctiev a nie vzťah k obstarávateľom pohrebu. Jednoznačne bolo v konaní preukázané, že žalobca odmietal vydať iným pohrebníctvám ľudské pozostatky bez toho aby ich on sám neupravil, hoci túto službu obstarávateľovi pohrebu mohlo dotknuté iné pohrebníctvo poskytnúť samo.

Napriek tomu, že výrok napadnutého druhostupňového rozhodnutia žalovaného č. 2007/DZ/R/2/025 zo dňa 27.4.2007 nemožno považovať za súladný s ustanovením § 59 Správneho poriadku, súd s poukazom na vo veci vydané uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžh /1/2010 na túto vadu neprihliadol, nakoľko ju nemožno považovať za takú, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 1 OSP, ak súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamietá.

Po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel súd k záveru, že tak žalobou napadnuté rozhodnutie, ako aj postup správneho orgánu bol v súlade so zákonom. Skutkový stav zistený žalovaným v správnom konaní a vyjadrený v jeho rozhodnutiach zodpovedá obsahu spisového materiálu.

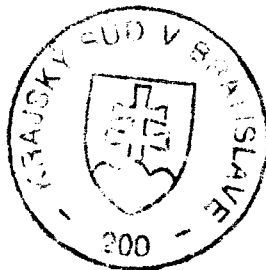
Na tom základe súd rozhodol tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1, OSP tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Žalobca v konaní úspešný nebol a žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, trovy konania si neuplatnil.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, dňa 1. apríla 2011

JUDr. Judita Kokolevská
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Andrea Bahatová